

Eit lite or' te' 'an Pøyk

Æg haure ei skosa — førtald tá ein stril
før meir æidn ein honns-aller sia — :
Da va om ein lærar so skreiv om ein stil.
Å skosá hæv fare so via —:
«I stil'n eg høre nákk Jakop si røyst.
Men skrivar-oppgává hæv Esauen løyst —»

Slå opp dett visir, Du so lagde «aspækt»
i juletre-nomre tá «Stril'n.
Å sæg om Du ikkje æ mykkje i slækt
mæ gut'n so skræiv daidne stil'n — —?
Om dekte va skreve mæ Pøykjen si hánn,
so va da dá fødd i æin vaks'n si ánn,

Æg væit hær æ mange usjydlike små
so allær hæv smaka æi pipa.
«Men, passa kje trøyá, so ta ne' kje på.»
Da²ikkje dei æg vel knipa.
Da æ dei mæ fengrane gøle á grá
so tobбакjen hæve sætt fargane på.

Æg ottast hær æ máng ein smågute-pøyk
so trur at da stössta i væræ,
da æ: værta stor á fá ta sæg ein røyk,
á ligna dei vaksne på færæ.
Å «fudlvaksne dømme» da hæv me i flæng
so fræista te røyk både små-taus á dræng.

Du vel me ska tæia á tola, du Pøyk.
Å —trillronne— draga på smil'n ?
«Lat provst'n á præst'n fá ta sæg æin røyk,
á dáktar'n ág «sto i «Stril'n»
Æg sjønna hær vært ikkje lanns-fre á fá
før fritt dei får ta sæg sen røyk á si skrá.

Johs. M. L. Rydland.